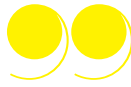
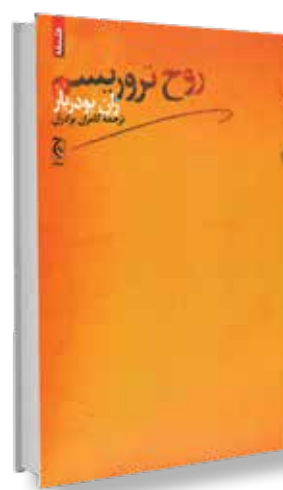
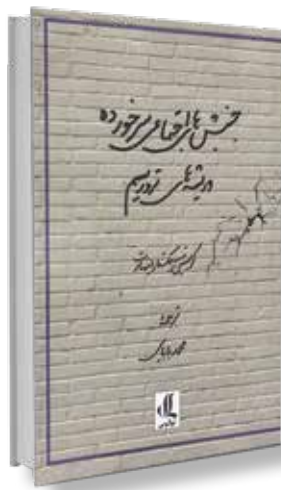
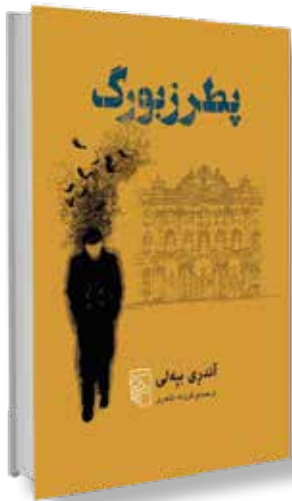

تقریباً تمام گروه‌های تروریستی معروف در طول تاریخ شعارها و خواسته‌هایی بسیار بحق و قابل قبول داشته‌اند. در واقع آنچه تروریسم را بد کرده، اهدافش نیست بلکه ابزارش است

شلیک به قلب کتاب!

معرفی چند اثر مرتبط به تروریسم در دنیای کتاب و ادبیات

مخاطب را می‌خنداند و گاهی می‌گریاند و گاهی هم وحشت زده می‌کند. و در نهایت خیلی کوتاه و گزیده دورمان «بیل کانتو» از آن پچت و «تروریست خوب» از دوریس لسینگ را به شما پیشنهاد می‌کنم. اولی در مورد تروریست‌هایی است که روی انسانی خود را نشان می‌دهند و دومی هم تصویری واضح از شیوه تبدیل حرکت‌های اعتراضی به تروریستی به دست شما خواهد داد.

خاطرات کودکی «علی اکبر حسینی» است که در قالب داستان نوشته شده است. نویسنده که خود اهل پاکستان و شهر کوئته است، رشد تروریسم را در محله خودش شاهد بوده و تأثیر منفی تروریسم بر افراد محل را از نزدیک دیده و آن را در قالب داستان نوشته است، سعی دارد آثار سوء تروریسم بر زندگی افراد یک محل امن را به تصویر بکشد؛ محلی که زمانی شیعه و سنی در آن در کنار هم زندگی می‌کردند و با رشد تروریسم در پاکستان و مخصوصاً کوئته، فاصله‌ای عجیب میان آنها به وجود می‌آید و باعث بدبینی نسبت به همدیگر می‌شود و این بدبینی به جایی می‌رسد که بسیاری از افراد محل، جان‌شان را از دست می‌دهند و آنهایی هم که زنده می‌مانند یا به کشورهای خارج مهاجرت می‌کنند یا همان جا می‌مانند و هر لحظه را با ترس و وحشت سپری کرده و هر آن منتظر مرگ ناگهانی خود هستند.

این کتاب از اتفاقات تلخ و شیرین سخن می‌گوید که گاهی

«جنبش‌های اجتماعی سرخورده و ریشه‌های تروریسم» از «کریستین سیکسترا اینهارت» کتابی است که در آن اینهارت تلاش کرده تا مسیر تبدیل اعتراض و جنبش اجتماعی به عمل تروریستی را شرح دهد؛ زیرا به نظر نویسنده جنبش‌های اجتماعی جدید به رغم تفاوت‌های ماهوی، جغرافیایی و سیاسی در برخی ویژگی‌ها مشترکند. این جنبش‌ها به تعبیر کالین بک در کتاب «رادیگال‌ها، انقلابی و تروریست‌ها» دارای «چرخه‌های حیات» هستند، عموماً با آرمان‌ها و شعارهای مسالمت‌آمیز ظاهر می‌شوند. برای تحقق آنها تلاش می‌کنند، گاه دچار افول می‌شوند و در نهایت احتمالاً خود را با شرایط نوین بازایی می‌کنند. راینهارت با نگاهی روشمند اما روان و مفهوم، تلاش نموده است خواننده را با چرایی و سازگار تدریجی این تحول آشنا کند.

همه اینها قبول، اثر داستانی هم داریم؟

بله! اولین اثر اختصاصی می‌دهم به بهترین اثر. «پترزبورگ» نوشته «آندره بیه‌لی» نویسنده روس و به اعتقاد خیلی از منتقدین از بهترین آثار داستانی در تمام قرن بیست و یکم است. بیه‌لی در این اثر به نقد سر تا پای روسیه، فرهنگ و مردمانش پرداخته و دنیایی را نشان می‌دهد که در آن نه شادی واقعی وجود دارد، نه پیشرفت واقعی و نه حتی امنیت واقعی. برای بیه‌لی تروریسم ریشه در امیال افراد دارد نه جنبش‌ها و تغییرات اجتماعی. برای او، اینها بهانه‌اند اگر بهانه نباشند در بهترین حالت دلایلی هستند که در دست آدم اشتباهی قرار گرفته‌اند. به بیان دیگر بیه‌لی تروریسم را از یک پدیده مهلک اجتماعی به انحراف شخصی تروریست‌ها (راه‌حل بسیار آسان مشکل) سوق داد. دومین کتاب هم معرفی کنم. نبرد تپله‌ها

تا سال ۲۰۰۸ در فهرست مراقبت تروریسم امریکا حضور داشت! بنابراین برای ورود به این دنیا یادتان باشد که باید ابتدا اسره را از ناسره جدا کنید.

سرره را چگونه از ناسره جدا کنیم؟

برای شروع هر کتابی که جلد قرمز رنگی دارد و در مورد دیکتاتورها صحبت می‌کند را بریزید دورا نه، شوخی کردم! به نظرم برای شروع و قیل از مطالعه ادبیات داستانی مرتبط با تروریسم بهتر است که سه کتاب را بخوانید. ابتدا «روح تروریسم» از ژان بودریار را مطالعه کنید. بهترین توصیف از کتاب همین بریده کوتاه است: «زمانی که قدرت جهانی، وضعیت را تا بدین حد به انحصار درمی‌آورد، زمانی که چنین تراکم مهیبی از کار کرده‌ها در تشکیلاتی تکنوکراتیک وجود داشته باشد و زمانی که هیچ شکل جایگزینی از اندیشه اجازه ظهور نداشته باشد، آیاراهی جز انتقال وضعی تروریستی باقی می‌ماند؟ این خود سیستم بود که شرایط عینی را برای این انتقام جویی و وحشیانه فراهم آورد. سیستم با مصادره تمام امکانات به نفع خویش، دیگری را واداشت تا قوانین را تغییر دهد...» روح تروریسم به مخاطب اجازه می‌دهد که با پیشینه رادیکالیسم و تندروی‌های آن آشنا شود و تعاریفش از تروریسم و دلایل بروز و ظهور آن را به روزرسانی کرده و درگیر کلیشه‌های درجه دو و سه‌ای که امروز خوب هم مخاطب دارند، نشوند. بعد از آن می‌توانید سراغ کتاب «ابتروریسم» نوشته «محمد جواد امیدوارنیا» بروید. این کتاب در تلاش است تا تفاوت شیوه‌های سنتی تروریسم با شیوه‌های نوین آن در قرن ۲۱ و خطراتی را که می‌تواند برای نوع بشر داشته باشد مشخص کند و نگاه مخاطب را نسبت به تروریسم نوین قرن بیست و یکمی روشن خواهد کرد. سومین کتاب هم

تعریف ویکی پدیایی تروریسم

تروریسم که در زبان فارسی از آن با عنوان وحشت افکنی، هراس افکنی، ارعاب‌گری و دهشت افکنی نیز نام برده شده است، به استفاده از خشونت یا تهدید برای دستیابی به اهداف سیاسی، مذهبی، یا ایدئولوژیک گفته می‌شود. تروریسم استفاده غیرقانونی از خشونت یا ارعاب است، به خصوص علیه غیرنظامیان، برای دنبال کردن اهداف سیاسی.

تروریسم و کتاب و ادبیات چه ربطی به هم دارند؟

این چه سؤالی است واقعا؟ معلوم است که به هم ربط دارند. هر مسأله انسانی در کتاب‌های اندیشمندان به طور عمومی و ادبیات داستانی به طور خاص متبلور است و وقتی این ماجرا به تروریسم، یکی از بزرگترین شرهای بشری، می‌رسد معلوم است که جان مایه آن در ادبیات به بار خواهد نشست؛ مخصوصاً وقتی به این مسأله دقت کنیم که تقریباً تمام گروه‌های تروریستی معروف در طول تاریخ شعارها و خواسته‌هایی بسیار بحق و قابل قبول داشته‌اند. در واقع آنچه تروریسم را بد کرده، اهدافش نیست بلکه ابزارش است. تروریسم یا مقاومت؟

این مهم‌ترین نکته‌ای است که باید به آن توجه کرد، وقتی در مورد تروریسم در دنیای کتاب‌ها به جست‌وجو بپردازید، به یک تعریف سوگیرانه از آن برخورد خواهید کرد. برای انسان غربی معمولی، حماس همانقدر تروریست است که داعش. برای آنها از ابتدای امر گروه‌های مقاومت مسلحانه که در جهت به دست آوردن آزادی خود و علیه منافع آنها دست به عمل بزنند تروریست هستند و بر همین اساس است که حتی نلسون ماندلا (که بخشی از یک مقاومت مسلحانه بود)

